

دکتر حبیب الله عصاره

عضو هیأت علمی بازنشسته دانشکده علوم

سال بازنشستگی: ۱۳۹۴

اینجانب حبیب الله عصاره در سال ۱۳۳۴ در دزفول متولد و پس از گذراندن دوره ابتدایی و دبیرستان؛ در سال ۱۳۵۳ در دانشگاه شیراز به تحصیل رشته فیزیک مشغول شدم؛ البته هدف من خواندن نجوم بود. در سال ۱۳۵۸ پس از گذراندن لیسانس؛ بلافاصله در دانشگاه تهران در مقطع کارشناسی ارشد رشته فیزیک پذیرفته شدم. آن موقع هنوز در مقطع کارشناسی ارشد، در ایران گرایش نجوم نبود ولی با تلاش؛ دروس اختیاری خویش را در گرایش نجوم گذراندم. در آستانه دفاع از پایان نامه؛ در زمینه انرژی خورشید؛ در اواخر سال ۱۳۵۹، دانشگاه ها تعطیل شد و این وقفه حدود ۵ سال طول کشید. البته در حاشیه این برهه؛ در دانشگاه آزاد اسلامی نیز تدریس می کردم. به هر حال با معدل ۳/۹۷ از ۴ در سال ۱۳۶۴ دانشجوی ممتاز شدم.

آن موقع دانشجویان ممتاز را به بورس می فرستادند ولی در آن سال، چون ممتازان سال قبل را نفرستاده بودند؛ گفتند اگر شش ماه به منطقه محروم بروید مشکل اعزام بر طرف خواهد شد. در زمان جنگ بود و خانواده در دزفول و اهواز به حضور من نیاز داشت لذا در شهریور ۶۴ به جمع دوستان و

همکاران در گروه فیزیک دانشگاه شهید چمران اهواز پیوستم و با نیروی جوانی، چند درس جدید را تدریس می کردم. کم کم پذیرش ریاست شاخه شمالی دانشگاه در دزفول، ادامه تحصیل من را عقب انداخت.

در سال ۱۳۶۶ ریاست وقت دانشگاه از من درخواست کرد مدیریت این واحد دانشگاهی را بپذیرم. شاخه شمالی دانشگاه چون اولین باری بود که دانشجو گرفته بود، به سلف سرویس و خوابگاه و سرویس ایاب و ذهاب خصوصاً به مهیا نمودن اساتید مناسب نیاز داشت. گرچه قدری در شرایط بحرانی و جنگی کار در این واحد دانشگاهی سخت بود ولی به لطف خدا در حدود دو سالی که آنجا بودم، کوشش کردم تا آنجا فراهم گردید.

در سال ۶۹ کلا بورس های دانشجویی لغو گردید و در امتحان اعزام به خارج شرکت کرده و قبول شدم، ولی به علل مختلف؛ اعزام به تاخیر افتاد. به لطف خدا، ادامه تحصیل در گرایش مورد علاقه ام یعنی گرایش نجوم رادیویی در سال ۷۲ در شهر منچستر انگلستان و در کنار تلسکوپ بزرگ ۷۶ متری لاول؛ آغاز و به یاری خدا در سال ۷۶ با موفقیت خاتمه یافت. اساتید دپارتمان تلاش کردند که پس از خاتمه تحصیلات، مرا جهت ماندن در آنجا متقاعد کنند ولی من در وطن و منطقه خود، که در زمینه نجومی فقیر بود، دوست داشتم خدمت کنم.

راه اندازی رصد خانه دانشگاه

در سال ۱۳۷۷ بود که دانشگاه هزینه یک تلسکوپ ۲۰ اینچ- مید را پذیرفت. طرف حساب ما یک شرکت ایرانی بود. از قبل دو تلسکوپ کوچک جهت استهلال و رویت سیارات خریداری شده بود و در ضمن دو تلسکوپ انعکاسی و انکساری که در آزمایشگاه فیزیک انبار شده بودند؛ سرویس و بکار آمد. سپس متناسب با گرایش تخصصی اینجانب؛ نجوم رادیویی؛ اقدامات خاص جهت تهیه یک دیش رادیویی انجام شد. به هر حال دیشی که هم اکنون در بالای دانشکده موجود است به قطر $3/4$ متر؛ قابل دوران در دو محور در باند ۵ گیگاهرتز ساخته شد. البته در سال ۱۳۸۹ در اثر طوفان خراب شد که با تلاش به حالت اولیه برگشت ولی به آن توانایی پیشین نرسیدیم، که به راحتی از ماه و اجرام سماوی داده می گرفتیم و آنها را با سایت سوهو تطابق می دادیم و چند پایان نامه کارشناسی ارشد و مقاله از آن داده ها تهیه شد. با راه افتادن گرانت در حوزه پژوهشی

در سال ۸۶ که خودم مدیر پژوهش هم بودم؛ قسمتهای پژوهشی دانشگاه از جمله رصدخانه تقویت شد. اگر چه منطقه و محیط استقرار این رصدخانه؛ یعنی شهر اهواز دارای آلودگی نوری ناشی از چاه های نفت و آلودگی ناشی از کشور های همسایه (خاک) و آلودگی شرجی محیطی (آب) بوده و طبیعتا برای رصد تحقیقاتی مناسب نبود ولی به یاری الله یک امکانات اولیه ای برای استهلال ماههای قمری در طول سال؛ تعیین گرفتگیهای ماه و خورشید و سیارات؛ ترانزیت زهره؛ رصد ستاره دنباله دار و یا هر پدیده نجومی دیگر فراهم گردید. امیدوارم علاقمندان دلسوزی بیایند تا آنها به کمک من و ما با کمک دیگران بتوانیم این مرکز را فعال تر کنیم و مردم بتوانند در پدیده های نجومی، از دانشگاه جهت بالاتر بردن سطح اطلاعات خود استفاده بیشتری نمایند.